

[Miljøministeren]

Det fremgår af sagen, at vandtårnet er af den ældre karakteristiske type, opført i røde mursten og med bræddebeklædt top. Det er et af de få tilbagestående, om ikke det sidste af vandtårnene ved Vestbanens stationer, og er formentlig opført i forbindelse med banens bygning i 1874 af arkitekt N. P. C. Hol-søe.

Fredningsstyrelsen har som begrundelse for fredningsbeslutningen blandt andet hen-vist til, at vandtårnet er af væsentlig kulturhi-storisk og jernbanehistorisk betydning, uan-set om vandtårnet i fremtiden ikke vil have den egentlig funktion som sådan. Man har endvidere lagt vægt på, at tårnet fremstår som et markant minde om Skjern bys funkti-on som stationsby.

Efter fredningsstyrelsens opfattelse ligger vandtårnet inden for den kategori af bygning-er, der efter intentionerne i den nye byg-ningsfredningslov bør værnes, fordi de bely-ser arbejds- og produktionsvilkår og dermed væsentlige træk af vort samfunds udvikling.

Skjern kommunalbestyrelse har i forbin-delse med sagens indbringelse blandt andet anført:

»at beslutningen om fredning ikke er saglig begrundet, idet det over for planlæg-ningsudvalget er oplyst, at Det særlige Bygningssyn har taget sin beslutning ef-ter at have studeret et fotografi af vand-tårnet og ikke ved syn på stedet,

at vandtårnets bygningsmæssige kvalitet er så dårlig, at adgangsdøren til tårnet altid er forsvarligt aflåst, idet det betragtes som livsfarligt at færdes inde i tårnet,

at kommunen, efter de stramme budgetter indenrigsministeriet har pålagt kommu-nerne at arbejde indenfor, ikke har øko-nomisk grundlag for at finansiere de for-holdsvis store reparationsudgifter, der vil blive en følge af fredningen, samt

at fredningen vil gribe forstyrrende ind i kommunens planlægning.«

Ved mødet med ministeren har repræsen-tanter fra Skjern kommune yderligere frem-hævet, at det har været en forudsætning for kommunens køb af området fra DSB, at vandtårnet rives ned, at tårnet ligger så tæt ved planlagt bebyggelse, at bygningsregle-mentets bestemmelser om afstand til skel ik-ke vil kunne opfyldes, samt at fredningssty-relsen i sin afgørelse har lagt en udtalelse fra

DSB til grund, som formentlig ikke har dæk-ning officielt i DSB.

Fredningsstyrelsen har over for departe-mentet udtalt, at klagen ikke giver frednings-styrelsen anledning til at ændre sin vurdering af tårnets bevaringsværdighed.

Det er fortsat styrelsens opfattelse, at tår-net bør bevares som et karakteristisk minde om byen som stationsby, hvilket understreges af, at det eksempelvis bruges som vartegn af den lokale handelsstandsforening.

Fredningsstyrelsen har videre oplyst, at beslutning om fredning træffes af frednings-styrelsen efter forelæggelse for og indstilling fra Det særlige Bygningssyn. Bygningssynet besigtiger fredningsemner i det omfang, Syn-et finder dette hensigtsmæssigt for Synets rådgivende funktion. I denne sag – som i mange lignende sager – har bygningssynet udtalt sig på baggrund af fredningsstyrelsens forelæggelse og beskrivelse af emnet. Fred-ningsstyrelsen har videre oplyst, at man be-sigtigede tårnet, forinden styrelsen traf sin beslutning.

Fredningsstyrelsen har endvidere udtalt, at man ikke finder, at tårnets bygningsmæssige stand er usædvanlig for et ca. 100 år gam-melt tårn, eller at udgifterne til istandsættel-sen indebærer urimeligt store omkostninger.

Fredningsstyrelsen udtaler endelig, at man ikke finder, der ved klagen er fremkommet oplysninger, der forrykker grundlaget for styrelsens afgørelse.

Vedrørende de planlægningsmæssige spørgsmål fremgår det af sagen, at Skjern Museum den 23. august 1980 klagede til mil-jøministeriet, planstyrelsen, over, at der ikke var udarbejdet lokalplan for området. Klagen blev fremsat i forbindelse med kommu-nalbestyrelsens beslutning om nedrivning af vandtårnet.

Kommunalbestyrelsen har over for plan-styrelsen bl.a. oplyst, at vandtårnet er belig-gende inden for den af kommunalbestyrelsen udarbejdede og vedtagne centerplan i det nordvestlige hjørne, hvor den dårligst klassi-ficerede del af den eksisterende bebyggelse hovedsageligt er beliggende. Kommunalbe-styrelsen udtalte i øvrigt, at man ikke mente, at der var indtrådt lokalplanpligt, idet der ifølge kommunalbestyrelsens skøn ikke er tale om nedrivning i forbindelse med større bygge- og anlægsarbejder, eller at der ved